

Relieful și vegetația

Relieful

Imaginea de ansamblu a reliefului de pe raza localității este aceea de relief depresionar alcătuit din fragmente deluroase și colinare străjuite pe direcția SE - NV de culoarul râului Iza.

Dealurile

În S și SV teritoriul localității este străjuit de zona dealurilor piemontane ale Țibleșului (1839m). Aceste culmi relativ domoale depășesc înălțimea de 1000 m continuând treapta cea mai înaltă a regiunii. Astfel ele sunt bine exprimate în: Ștefănița (1152m), Rotunda (1036m), Bâșca (1119m), Merișor (1152m) - aceste dealuri sunt modelate în gresii și conglomerate eocene dense având un relief cu o energie accentuată a pantelor orientate mai ales către nord, cu excepția versantului drept al Bulesei orientat spre SV numit Fața Bulesei.

A doua treaptă a dealurilor, pe partea stângă a Izei, sub forma unor culmi paralele între ele și perpendiculare pe cursul râului Iza au orientarea S spre N fiind despărțite de o serie de văi înguste cum ar fi : Valea Rătișului, Valea Sasului, Valea Stârcului, Buleasa și Valea Luncii. Aceste dealuri au o altitudine între 700-800 m purtând frecvent numele de Gruieri fiind omonime cu pâraiele ce le despart, pantele fiind accentuate, cu valori medii de 40-45‰.

Rocile ce domină în aceste dealuri sunt marne și argile friabile determinând intense alunecări de teren și fenomene de eroziune de pantă chiar și în profunzime, dând văilor un aspect de chei.

În partea nordică a localității este interfluviul Vișeu - Iza cu altitudini medii de 600-700 m ocupând o suprafață destul de mare. Forma versantelor și orientarea lor este foarte variată. Pe porțiunile de teren unde domină rocile gresii, sâmburi de calcare sau tulpini vulcanice apar forme proeminente în comparație cu zona înconjurătoare, astfel Gruicul Rusului (640 m), Osoi (600 m), Prihodiște (665 m), Cetățeaua (800 m) sau Măgura (Vârful lui Dan) ce depășește 1000 m.

Terasele sunt intens afectate de fenomene de ravenare putându-se identifica 3 nivele : terasa superioară situată la 40-50 m, terasa medie la 25-30 m și terasa inferioară 10-12 m. Pe terasele superioare întâlnim acele gruiuri pe care le-am amintit : Gruiu Popii, Gruiu Luncii, Dealul Gâltan sau Rătișua. Pe terasa medie avem Gruiu Bucinilor, Gruiu Sasului, iar pe terasa inferioară, pe stânga râului Iza, întâlnim Podul Stârcului, Poduri care sunt doar fragmente de terasă fiind intens fragmentate de pâraie.

Lunca râului are lățimi foarte diferite ajungând până la 250 m, pe partea stângă fiind mult mai îngustă, localitatea fiind așezată în mare parte pe luncă.

O notă distinctă sub aspect morfologic, constă în existența unor bazinete depresionare de eroziune, mai reduse ca dimensiuni cum ar fi: Bazinetul Bulesei, al Văii Câmpu Cailor, al Văii Poianei.

Clima

Climatul localității este dat de fundalul general topoclimatic de adăpost dar relativ rece și umed al Depresiunii Maramureș. Valorile medii anuale variază încadrându-se în jur de 8,50 C și 90 C, mediile lunilor de iarnă fiind între 20 C - 2,50 C (ianuarie și februarie), iar în timpul verii mediile lunare fiind în jurul a 180 C. Maximele de temperatură pot ajunge până la 380 C - 390 C (1961, 2007), iar minimele pot coborî uneori până la -300 C-312 C (1954).

Stratul de zăpadă în zonele mai înalte poate depăși 1 m destul de frecvent. Numarul zilelor cu îngheț însumează în medie 135 zile (\approx 43% din an). Precipitațiile medii anuale sunt în jur de 850 mm. Vânturile se formează sub influența circulației generale din NV și N precum și a rolului culoarului Iza în orientarea maselor de aer. Nu întâlnim vânturi puternice decât în cazuri foarte rare.

Flora și fauna

În zonă există o faună bogată alcătuită în mare parte din animale de talie mijlocie, având însă exemplare și din animalele de talie mare : lupul, ursul, cerbul sau de talie mică : nevăstuica, dihorul sau vidra.

Flora este cea obișnuită în zonele montane, fără exemplare deosebite.

Resurse naturale

Cea mai importantă bogăție o constituie pădurile de foioase: stejar, tei, carpen, arțar, frasin, fag, plop, alun și cele de conifere: molid, brad și pin.

În ultima vreme populația locală a reușit să exploateze cu succes ciupercile. Deasemenea, în viitor, s-ar putea dezvolta și colectarea plantelor medicinale având în vedere, diversitatea speciilor și cantitățile în care acestea se găsesc în zonă.

Până acum câțiva ani în localitate s-a exploatat un puț de petrol, închis în prezent, iar pe Valea Slatinii se află un izvor de apă sărată (denumită local slatină), care se preconizează a fi exploatat în scopuri turistice.